

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 346/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. augusta 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. Z..., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 80/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Z. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. augusta 2011 doručené podanie M. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 80/2011 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Sťažnosťou zo dňa 06. 06. 2011 som namietal u Vášho súdu prietahy OS v Trnave vo veci vyživovacej povinnosti – vo veci môjho návrhu na jej úpravu sp. zn. 20 P 80/2011.

Sťažnosťou chcem odstrániť prietahy a odstrániť ujmu, ktorá mi hrozí – trestné stíhanie.

Predbežným opatrením zároveň žiadam (návrhom), aby ÚS SR nariadil OS v Trnave konať a v závere tohto podania doplnujem uvedený návrh o ďalší bod.“

Podľa sťažovateľa *„Je nespravodlivé, že poctivou zákonnou cestou mi štát nedáva možnosť (cestou súdu) v dobe, ktorá zakladá trestnú zodpovednosť za neplnenie vyživovacej povinnosti (údajne 3 mesiace) upraviť túto povinnosť a predísť trestné stíhanie.*

Ako mám v tej dobe (3 mesačnej) ak súd nekoná riadne upraviť povinnosť? “.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ uviedol, že sa svojím podaním ústavnému súdu domáha súdnej ochrany.

V registri podaní ústavného súdu bolo zistené, že mu 9. júna 2011 bola doručená sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie tých istých práv, ako namieta týmto podaním. Predchádzajúca sťažnosť bola podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu odmietnutá uznesením č. k. IV. ÚS 266/2011-11 z 23. júna 2011 (ďalej aj „uznesenie ústavného súdu z 23. júna 2011“) ako zjavne neopodstatnená. Predmetné uznesenie ústavného súdu bolo sťažovateľovi doručené 8. augusta 2011.

Keďže terajšie podanie sťažovateľa z 1. augusta 2011 (ktoré je de facto doplnením jeho predošlej sťažnosti) bolo ústavnému súdu doručené po predbežnom prerokovaní a rozhodnutí ústavného súdu vo veci jeho pôvodnej sťažnosti, bolo zaevidované ako nová vec pod sp. zn. Rvp 1991/2011. Ústavný súd však pri prerokovaní veci vychádzal aj z obsahu pôvodnej sťažnosti a v kontexte všetkých súvislostí vyhodnotil predmetné podanie ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd konštatuje, že touto sťažnosťou sa sťažovateľ predovšetkým domáha opätovne vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 80/2011, pričom od rozhodnutia o jeho skoršej sťažnosti (o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 23. júna 2011) sa okolnosti prípadu zásadne nezmenili.

Keďže sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. augusta 2011 namieta sťažovateľ porušenie rovnakých práv ako vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 266/2011, a to postupom toho istého orgánu verejnej moci, v tom istom konaní a v bezprostredne nadväzujúcom časovom období, ústavný súd uzavrel, že v danom prípade ide o vec, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 23. júna 2011.

Obdobie dvoch mesiacov, ktoré uplynulo od predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu v tejto veci do dňa predbežného prerokovania ďalšej sťažnosti sťažovateľa, považuje ústavný súd za nedostačujúce na to, aby umožňovalo danú sťažnosť vyhodnotiť ako návrh spĺňajúci podmienku prípustnosti s prihliadnutím na § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd navyše v súčinnosti s okresným súdom a tiež s Okresným súdom Piešťany zistil, že tento okresný súd ako dožiadaný súd na základe prípisu okresného súdu z 8. júna 2011 medzičasom vykonal výsluch sťažovateľa a 12. augusta 2011 bol spis zaslaný okresnému súdu.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností opierajúc sa o svoje rozhodnutie sp. zn. IV. ÚS 266/2011 z 23. júna 2011 sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ uplatnil v sťažnosti.

Ústavný súd na záver, tak ako už uviedol vo svojom rozhodnutí č. k. IV. ÚS 266/2011-11 z 23. júna 2011, opätovne uvádza, že predpokladom konania

o sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je predchádzajúce podanie sťažnosti proti porušovaniu tohto práva adresované predsedovi príslušného všeobecného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2011